

Valències simbòliques de l'anell en les tradicions líriques occitana i germànica: una perspectiva comparada

Joan Dalmases Paredes¹ i Meritxell Simó Torres¹

¹Institut de Recerca en Cultures Medievals, Universitat de Barcelona

El motiu literari del do materialitzat en les penyores eròtiques se situa, com és sabut, al bell mig del ric entramat sociopoètic que articula la retòrica de la *fin'amors*. Un paper destacat en el repertori de penyores que despleguen els versos trobadorescos correspon a l'anell (Guilhem de Peitieu, Guillem de Berguedà, Peire Vidal, Raimbaut d'Aurenga, Raimon Jordan, etc.). Intercanviat tant en els ritus feudals com en els esponsalícis lliurement acordats, l'objecte es carrega de connotacions simbòliques en boca dels trobadors. Aquest simbolisme, sense descartar lectures obscenes, va des de l'emblema de la fidelitat amorosa, o de la lliure elecció de l'amor, a la celebració d'una ètica del do, que sovint emmascara i eufemitza el circuit econòmic que genera la relació sentimental. El propòsit de la nostra comunicació és oferir una aproximació a l'ampli ventall de valències simbòliques que revesteix l'anell en la lírica occitana per, a continuació, examinar com es declina en el context poètic del Minnesang alemany. Ens centrarem sobretot en el *Frauendienst* d'Ulrich von Liechtenstein, una obra que no només reelabora la noció de penyora, sinó que fins i tot cerca la seva integració més enllà dels límits del joc literari.